

בע"ה י"ב באייר תשע"ח

27/04/2018

גליון מס' 3044

אמור

"קדושים יהיו לא-לוהיהם" (כ"א, ו').

הנצי"ב (נפתלי צבי יהודה ברלין 1816-1893) מרחיב את הדיבור בנושא הקדושה בכללותו, בהדגישו שאין משמעות בקדושה אלא במובן 'התייחד אדם לשם שמים'. לפיכך, אין שום קדושה הנובעת מהאדם עצמו. משימת ההתקדשות המוטלת על הכהנים מכוונת להתנהגותם של הכהנים ואינה מדגישה את טבעם המיוחד, כביכול.

דברי הנצי"ב אמורים לא רק על הכהנים המשרתים במקדש, אלא על כל אדם המשמש בתפקיד רם מעלה, או שהוטלה עליו כהונה ציבורית אשר חלק מהציבור רואה בהם קדושים מבחינת מהותם האנושית.. עם עוקץ חריף כנגד חצרות הצדיקים והאדמו"רים החסידיים.

(מתוך: 'שבע שנים של שיחות על פרשת השבוע' ישעיהו ליבוביץ')

פרשת השבוע: הרבנית שירה מרילי מירויס

שבת פרשת אמור		ימי החול	
הדלקת נרות	18:58	זמן תפילין /טלית	04:59←05:06
מנחה	14:00	שחרית א'	06:00
שחרית א'	06:45	שחרית ב' (בביה"כ)	06:45
שחרית ב'	08:30	שחרית ג' (בביה"ס)	08:20
מנחה	13:30	סוף זמן ק"ש	09:16←09:19
מנחה (בני-עקיבא)	14:00	מנחה א' (בחד"א)	13:15
לימוד "מדור לדור"	17:15	מנחה וערבית	19:10
שיעור-הרב ארי	18:00	שקיעה	19:18←19:23
צאת השבת	19:54	ערבית	20:10

אחות תורנית – דורית רידר

שבת
שלום

פרשת אמור

פרשתנו, פרשת אמור, פותחת בפסוק: "וַיֹּאמֶר ה' אֶל-מֹשֶׁה אָמֹר אֶל-הַכֹּהֲנִים בְּנֵי אֶהֱרֹן וְאֶמְרָתָם אֲלֵהֶם לֵנֶפֶשׁ לֹא-יִטְמָא בְּעַמִּיו." הציווי "אמור" הוא חריג ומופיע מספר מועט של פעמים בתורה. השאלה שעולה מהכתוב היא מדוע ה' לא מצווה את משה לדבר עם הכהנים, כפי שבדרך כלל מצווה משה לדבר עם בני ישראל? הרי מדובר בציווי שמופיע מאות פעמים בתורה ("דבר אל בני ישראל").

ר' חיים בן עטר בספרו "אור החיים", התייחס לכך וכתב: "יאמר ה' וגו'. צריך לדעת למה שינה מסדר הרגיל לומר בכל התורה דבר אל וגו'. עוד למה הקדים התואר למתואר שהיה צריך לומר בני אהרן הכהנים?". כלומר, שלציווי זה מספיק "דיבור", ולא צריך "אמירה". ומה ההבדל בין "דיבור" לבין "אמירה"?

בתורה, הציווי **אָמֹר** מופיע אחת עשרה פעמים, בהקשרים שונים. עם זאת, ייתכן שיש מכנה משותף לשימוש בציווי זה. לבד מהציוויים הנוגעים לכהנים, הציווי מופיע לרוב בהקשרים שליליים, או באזהרות: מכות מצרים, תלויות בני ישראל במדבר, קנאות פנחס וכד'.

ראשית, נביא את הפסוקים בהם מופיע הציווי **אָמֹר**:

1. וַיֹּאמֶר ה' אֶל-מֹשֶׁה אָמֹר אֶל-אֶהֱרֹן נְטֵה אֶת-יָדְךָ בְּמִטָּה עַל-הַנֶּהֱרֹת עַל-הַיָּאֲרִים וְעַל-הָאֲגָמִים וְהָעַל אֶת-הַצִּפְרֹדָעִים עַל-אֶרֶץ מִצְרַיִם. (שמות, ח', א')
2. וַיֹּאמֶר ה' אֶל-מֹשֶׁה אָמֹר אֶל-אֶהֱרֹן נְטֵה אֶת-מִטָּה וְהָךְ אֶת-עֶפְרָה הָאֶרֶץ וְהָיָה לְכֹנֶם בְּכָל-אֶרֶץ מִצְרַיִם. (שמות, ח', י"ב)
3. וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל-אֶהֱרֹן אָמֹר אֶל-כָּל-עַדְת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל קִרְבוּ לִפְנֵי ה' כִּי שָׁמַע אֶת תְּלַנְתִּיכֶם. (שמות, ט"ז, ט')
4. וַיֹּאמֶר ה' אֶל-מֹשֶׁה אָמֹר אֶל-בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל אַתֶּם עִם-קִשָּׁה-עֶרְף רָגַע אֶחָד אֶעֱלֶה בְּקִרְבְּךָ וְכִלְיִיךָ וְעֵתָה הוֹרֵד עֲדִיךָ מֵעַלְיָךְ וְאִדְעָה מָה אֶעֱשֶׂה-לָּךְ (שמות, ל"ג, ה')
5. וַיֹּאמֶר ה' אֶל-מֹשֶׁה אָמֹר אֶל-הַכֹּהֲנִים בְּנֵי אֶהֱרֹן וְאֶמְרָתָם אֲלֵהֶם לֵנֶפֶשׁ לֹא-יִטְמָא בְּעַמִּיו (ויקרא כ"א, א')
6. **אָמֹר** אֲלֵהֶם לְדֹרֹתֵיכֶם כָּל-אִישׁ אֲשֶׁר-יִקְרַב מִכָּל-זָרְעֶכֶם אֶל-הַקֹּדֶשִׁים אֲשֶׁר יִקְדִּישׁוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל ל-ה' וְטִמְּאוּהוּ עָלָיו וְנִכְרַתָּה הַנֶּפֶשׁ הַהוּא מִלִּפְנֵי אֲנִי ה' (ויקרא כ"ב, ג')
7. **אָמֹר** אֲלֵהֶם חִי-אֲנִי ה' אִם-לֹא כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתֶּם בְּאָזְנִי כֹן אֶעֱשֶׂה לָכֶם (במדבר י"ד, כ"ח)
8. **אָמֹר** אֶל-אֶלְעָזָר בֶּן-אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן וְיָרֵם אֶת-הַמִּחָתָת מִבֶּין הַשְּׂרָפָה וְאֶת-הָאֵשׁ זָרָה-הַלָּאָה כִּי קִדְּשׁוּ (במדבר י"ז, ב')
9. לָכֵן **אָמֹר** הִנְנִי נָתַן לֹא אֶת-בְּרִיתִי שְׁלוֹם (במדבר כ"ה, י"ב)
10. וַיֹּאמֶר ה' אֵלֵי **אָמֹר** לָהֶם לֹא תַעֲלוּ וְלֹא תִלַּחֲמוּ כִּי אֵינֶנִּי בְּקִרְבְּכֶם וְלֹא תִנָּגְפוּ לִפְנֵי אִיְבֵיכֶם (דברים, א', מ"ב)
11. לָךְ **אָמֹר** לָהֶם שׁוּבוּ לָכֶם לְאַהֲלֵיכֶם (דברים ה', כ"ז)

על פי הכתוב ועל פי חלק מהמפרשים עולה כי **הדיבור** מסמל לשון יותר רכה, לעומת ציווי או אמירה. **אָמֹר**, זה דבר מפורש, החלטי ועוצמתי. רש"י מסביר את השימוש במילה זו בפירושו לפסוק א' בפרשתנו: "אמר אל הכהנים. אמר ואמרת, להזהיר גדולים על הקטנים (יבמות קי"ד):". רש"י מסביר שהשימוש במילה זו נועד להזהיר.

גם אבן עזרא מתייחס למילה אָמַר ומסביר: "אמר אל הכהנים. אחר שהזהיר ישראל ובני אהרן בכללם להיותם קדושים הזהיר בני אהרן שהם חייבים להישמר מדברים אחרים בעבור שהם משרתי השם ויתכן להיות פירוש אמור אל הכהנים כל הפרשה הנזכרת כי התורה בידם".

המילה אָמַר על פי אבן עזרא, מתייחסת גם היא לאזהרה מפורשת לכהנים, בנוסף לאזהרות של עם ישראל.

רבנו בחיי גם הוא מתייחס למילה אָמַר, ומסביר שנאמר לכהנים אָמַר משום שהם המורים שאמורים להעביר את הדברים לעם: "אמור אל הכהנים.. אמר תחלה אמור אל הכהנים והחזיר עוד ואמרת אליהם, ושעורו, אמור אל הכהנים, הפרשה של מעלה, כי הם מורי התורה מזהירים את העם, ואמרת אליהם פרשה זו."

נסכם בסוף דבריו של "אור החיים": "אמר הקב"ה למשה: אין נאה ליוצא ונכנס לפני להסתכל במת וכו' ע"כ, והוא אומרו אמור לשון מעלה, אל הכהנים פירוש לצד שהם כהנים משרתי פני מלך, ומה היא המעלה שלא יטמאו לנפש אדם כמאמרם ז"ל שאין נאה ליוצא ונכנס וכו'. ומטעם זה הקדים התואר למתואר להסמיך המעלה לצד היותם כהנים מה שלא היה נשמע כן אם היה אומר אמור אל בני אהרן:"

לסיכום: ברוב הפעמים בתורה שמשה צריך לדבר עם בני ישראל מאת ה', השימוש הוא במילה "דבר". כשמופיע המילה אָמַר, מדובר במשהו חריג שאומר דרשני. רוב המפרשים שנדרשים לעניין בפסוקים השונים מסבירים שאָמַר זו לשון חזקה יותר, אולי סמכותית יותר, שנוגעת לאזהרות או לדברים שליליים. במקרה של אָמַר על הכהנים (ייתכן שברמז לפרשת אחרי מות), עולה כי המילה באה גם להזהיר את הכהנים וגם לחזק את הציווי.

אליאב אולדברג

דברים אל הרב אלישיב קנוהל ז"ל

יום שישי בבוקר, ה' באייר, ערב שבת קודש אחרי מות - קדושים. אירועי יום העצמאות אמש, לא אפשרו לי להכין את השיעור הקבוע שמתקיים ביום שישי בבוקר על פירושו של המלבי"ם לפרשת השבוע. מתיישב עם הספרים מול המחשב, ומעיין בפירושו של המלבי"ם לפסוק המפורסם מהפרשה שר' עקיבא קבעו ככלל גדול בתורה: 'ואהבת לרעך כמוך'! שתי שאלות שואל המלבי"ם בשם המפרשים: א. הרי אי אפשר לו לאדם שיאהב את חברו כפי שהוא אוהב את עצמו? ב. כיצד מצווה התורה על אהבה ושנאה? אלו דברים שאין לאדם שליטה עליהם! בזמן העיון בהצעה הפרשנית המעניינת של המלבי"ם מודיע הנייד על הודעת וואצאפ חדשה בקבוצת הרבנים של הקיבוץ הדתי: 'ברוך דיין האמת, בכאב לב גדול מבשר שידיד נפשנו, חברנו היקר, הרב אלישיב קנוהל החזיר הבוקר נשמתו לבורא'. ההודעה מכה בי, ומייד קופצת מול עיני חתימת המייל הקבועה של הרב אלישיב, רבה של קבוצת 'כפר עציון'. כל אחד יכול לבחור את חתימתו הקבועה בכל דואר אלקטרוני ששולח. חתימתו של הרב היתה בכתב גדול ובולט, ציטוט מספרו של הרמח"ל, 'מסילת ישרים', פרק י"א:

"ואהבת לרעך כמוך"! כמוך - בלי שום הפרש, כמוך - בלי חילוקים, בלי תחבולות ומזימות,

כמוך - ממש.

כזה היה הרב אלישיב. מלא באהבה. מלא באהבה כלפי כל פונה או זוג שפנו אליו בשאלה הלכתית בכל נושא, ובעיקר בשאלות שעוסקות בטהרת המשפחה, תחום שהרב קנה בו מומחיות. חשבתי לעצמי, שיש כאלה ששואלים את השאלות ששאל המלבי"ם, ולעומתם יש כאלה שפשוט חיים את הדברים. אין להם קושיות על הפסוק מכיוון שאין בהם טיפת גאווה. מלאי ענוה הם וממילא גם מלאי אהבה. שהרי המונע הגדול של אהבת ה' הוא האהבה העצמית היתירה שנובעת מגאווה. דברי התורה "ואהבת לרעך כמוך" פשוטים להם, ברורים ונהירים. אין צורך להסתבך בשאלות פילוסופיות אלא להראות לזולת את אהבתי כלפיו, בין אם הוא בן משפחה, חבר בקהילה או סתם אדם שאיני מכיר.

לא נמנתי על תלמידיו של הרב באופן רשמי, אבל עולם המידות שלו, הענוה והאהבה זקוקות ללימוד ולהעמדת תלמידים הרבה. למרות עיסוקיו הרבים השתדל הרב להיות זמין. אם לא היה עונה לטלפון, הייתי סמוך ובטוח שיחזור אליי כשיתפנה. כך תמיד היה. הוא לא המתין שאתקשר שוב. ענוה ואהבה.

לפעמים התקשר הוא אליי וביקש "האם תוכל לעזור לי"? נעניתי ברצון, אך מייד מתברר שלא למענו מבקש הרב עזרה, אלא לטובת זוג או אישה באיזור הדרום שאינם יכולים להגיע אליו, והרב מבקש שנייע להם אנחנו. ענוה ואהבה.

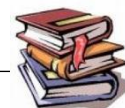
קהילת סעד זוכרת היטב את המבצע הצה"לי האחרון, מבצע 'צוק איתן'. התגייסתי מייד עם תחילת המערכה, ויחד עם נחום, כמנהל הקהילה, חשבנו שדמות רבנית נוכחת בשבת שכזו יכולה לתרום לאוירה ולרומם את הרוח בזמנים מאתגרים ולא פשוטים. יחד עם רעייתו מרים, הגיע הרב לשבות בסעד בשבת. אמנם אינו צעיר, אבל אם אפשר לסייע ב'חזית', הרב אלישיב ומרים תבדל"א עשו זאת בשמחה.

גם הכרת הטוב היתה בו, כביטוי לאותה ענוה. כשחיים אפשטיין ז"ל חלה, התעניין הרב אלישיב מדי פעם במצבו. הוא זכר לחיים את הסיוע הגדול שלו מטעם תנועת הקיבוץ הדתי, בעת חזרתם של בני 'כפר עציון' להקים את הקיבוץ מחדש.

לאהבה הזו היה ביטוי חיצוני תמידי. חיוך שנסוך על פני הרב. חיוך שהיה אפשר לשמוע דרך שפופרת הטלפון. גם כשחלק על מכריו וידידיו, כך ראיתי במספר דיונים שנערכו במסגרת הקיבוץ הדתי, עשה זאת בדרכי נועם והתחיל דבריו בחיוך ובפניה לבר פלוגתא שלו. אהבה וענוה.

עצבות גדולה על אבידה גדולה לעם ישראל בכלל, ולציבור הדתי בפרט. באחיזה בשיפולי גלימת מידותיו של הרב אלישיב ננוחם. תהא נשמתו צרורה בצרור החיים.

הרב ארי' סט

ספרי' 2

ספרים שנמסרים לספריה מוצעים למכירה בכלבו.

מחירו של כל ספר הוא 5 ₪ ופדיון המכירות

מיועד לקניית ספרים חדשים לספריה.

ניתן לרשום את החיוב או לשלם במזומן.

נארי' קראוס

הוצעה מ"יך שניה"

הציבור מוזמן להביא שוב בגדים ל"יד שניה".

תזכורת: את הבגדים נא להביא מסודרים ומקופלים

לאחר כביסה כמובן.

בגד שלא יגיע בצורה ראויה ייזרק, וחבל..

הוצ'ת מוסנאן

על האחזות כרם אפסל

בשנים הראשונות של המדינה אחת השיטות לשמור על הגבול וליישב הייתה הקמת האחזות נח"ל (נוער חלוצי לוחם) בגבולות. כך קרה שלקראת סיום הטיروנות של גרעין "החלוץ" אליו השתייכתי, התבשרנו שאנחנו עומדים להקים האחזות. השמחה הייתה רבה שכן כל גרעין חלם להקים יישוב ולא להצטרף ליישוב קיים. הגרעין שלנו צמח מתוך שבט משואות, שבט הצופים הדתיים של ירושלים וכמו כל הגרעינים קיוונו להקים יישוב.

כך ביום בהיר אחד בקיץ 1956 מצאנו את עצמנו, יחד עם גרעין נוסף "בני לוי" משדה אליהו, במקום מלא חולות - דיונות ובו שלושה דקלים. הצבא הביא אוהלים לכל החיילים והחיילות ואוהל גדול לחדר אוכל ומטבח. לא הסתכלנו סביבנו וכשהלילה ירד זרקורים שטפו את כל מחננו, שהוקם בזריזות, באור כחול. הבנו מהר מאוד שהאורות התכולים מגיעים מרפיח ושאנחנו כמטחווי קשת מהעיר שברצועת עזה. לא הספקנו לדאוג שכן עבודה רבה עמדה לפתחנו.

דבר ראשון שנעשה היה חפירת עמדות שמירה, זה לא היה קשה במיוחד, כידוע לנו גם היום החפירה בחול לא קשה. הדבר השני היה הכשרת כלי המטבח שצה"ל הביא לנו, לא ידענו מנין באו ומי השתמש בהם קודם, אז הכשרנו הכל. הבנות נרתמו למלאכות המטבח והבנים התחילו להקים גן ירק ודיר כבשים שהובאו שוב על ידי צה"ל. בין הבנים של הגרעין שלנו היה אחד שבתקופת השל"ת (שירות ללא תשלום) עבד בדיר בסעד וכך יצאו הכבשים למרעה שממש לא היה קיים והאכילו אותם מזון אחר.

כשהגיעה השבת הראשונה התברר שבין המנות שקיבלנו מהצבא לא היה יין לקידוש. היה לנו מש"ק דת תימני קטן והוא הצליח במשך כל יום שישי לעשות מצימוקים, שהיו במנות הקרב, יין לקידוש. כולם העריכו מאוד את תושייתו.

בלילות ובימים שמרנו בעמדות השמירה, בדרך כלל בכל עמדה היו חייל וחיילת ואיש לא הקים על כך שערורייה. ההאחזות נקראה כרם אבשלום על שם אבשלום פיינברג שנהרג בסביבה בה שהינו.

כדי לצאת מהמקום עברו על החול הרב עם דקר (מין מוט מחודד) לחיפוש מוקשים ורק אחר כך הורשה הרכב לעבור. המקום הקרוב ביותר אלינו היה קיבוץ ניר יצחק. לא פעם בהמתנה לרכב שייקח אותנו להאחזות שהינו בניר יצחק, הם כיבדו אותנו כאוכלי כשר והביאו לנו ביצים קשות וירקות שלמים, כדי שלא נמתין על בטן ריקה.

במלחמת קדש הייתה האחזות שלנו בקו הקדמי, אני כבר לא הייתי שם (כי התחתנתי) אבל הגרעינים נלחמו כאריות ובסופו של דבר הדיר עבר למבנה ברפיח וגם יכולנו להשיב את הגמלים שברחו משם לכרם אבשלום.

ההאחזות המשיכה להתקיים, בסופו של דבר הפכה ליישוב לא של הקבה"ד כפי שהאמנו ונקרא עד היום כרם שלום, ואף כי היה יישוב של הקיבוץ הארצי היום הם שואפים לכך שהיישוב יכיל גם שומרי מצוות.

זאת הייתה חוויה מכוונת שתמיד תיזכר, והלוואי שגם היום יקימו צעירים בעלי מוטיבציה ציונית יישובים מוכרים בכל מקום בארץ.

ענה קאסל-אפרון

אִישֵׁי רוֹנָה מֵאֵל טוֹב לָבֵר הַמִּצְוָה
לֹאִסְתֵּר וּלְאִסְתֵּר רוֹנָה וּלְכָל הַמִּשְׁפָּחָה
אִיחוּלִים לְמִנְחֹת וּלְנִחָת!

le fienon האזכיר - חברת הנוצר לאן?

קיומה של פנימייה לבנות כדוגמת זו שקיימת כאן אצלנו בסעד, אינה דבר מובן מאליו. זה שקהילה מחליטה להיות שותפה פעילה, בעשייה חינוכית משמעותית למען ילדי ישראל המגיעים מכל רחבי הארץ, תוך לקיחת אחריות הן על הצדדים החינוכיים חברתיים של הבנות והן על הצדדים הכלכליים של הפנימייה, לאורך עשרות רבות בשנים תוך התמודדות עם אתגרים רבים במהלך השנים בכל החזיתות, הינו דבר מיוחד המבטא רצון לא להישאר סגורים בדל"ת אמותינו, אלא להיות פועלים למען כלל החברה בישראל. אותם חברים הפועלים ביום יום בפנימייה מהווים שליחי הציבור של הקהילה כולה בעניין, וכולנו תקווה כי כך ימשך ביתר שאת וביתר עוז.

לפני כשנתיים הוחלט באסיפה לקיים צוות מעקב על הפעילות התקציבית של הפנימייה בכדי לדאוג ולוודא שההכנסות המתקבלות אכן מאזנות את הפעילות ולא נוצר גירעון תקציבי. צוות המעקב דיווח כי מסתמן ששנת הלימודים הנוכחית תשע"ח תסתיים בגרעון גדול, ולכן במהלך התקופה האחרונה קיימנו פעילות רבה מאד סביב מצבה התקציבית של חברת הנוער בסעד. לאחר שבמהלך מספר שנים הפנימייה הייתה בגרעון תקציבי, בשנתיים האחרונות חל שינוי משמעותי לטובה בתקצוב, עקב שינוי בהגדרתה, מה שסייע לפנימייה להיות מאוזנת מבחינה תקציבית ואף להחזיר חלק מהחוב לסעד. מאידך, שינוי ההגדרה חייב שינוי בהיקף כוח האדם בפנימייה והתאמתו לצרכי הפנימייה המתחדשים מה שגורם לגרעון תקציבי גדול של למעלה מ-700,000 ₪ לשנת הלימודים הנוכחית.

בישיבת המזכירות שנערכה בשבוע שעבר עלה עניין חברת הנוער לדיון ארוך וראשוני והוחלט על נקיטת מספר פעולות. ראשית, הקמת צוות פעולה מצומצם (כדוגמת הצוות שהקמנו לקדם את פרויקט "בתי האגודה" בשכונת שקד ובשעה טובה השבוע מתחילים לקדוח את היסודות לבתים) שיכלול את כרמל, נחום עופר ואנוכי בכדי לגבש דרכי פתרון שיוצגו למזכירות בהקדם, לאתגר התקציבי הגדול המאיים על המשך קיומה של הפנימייה שכולנו חפצים ומייחלים להצלחתה ושגשוגה. שנית הוחלט, שנעשה כל אשר לאל ידינו, כדי להמשיך את פעילותה החינוכית של הפנימייה.

אני מאמין ומקווה כי בכוחות משותפים נשכיל למצוא את הדרך להתמודד עם האתגר הגדול הזה ונצא ממנו כולנו מחוזקים ומחוברים יותר לעשייה המשמעותית הנעשית בפנימייה לאורך השנה כולה. כמובן שאוסיף ואעדכן את הציבור בהתפתחויות.

גפולון

כך נראית כניסה לבית?

חלפה כבר תקופה של יותר משנה מאז שהכניסה לקיבוץ עברה למקומה החדש. חלקנו מברכים על השינוי ולחלקנו זה עדיין "קשה" אבל כולנו התרגלנו.

אני לא יכולה להתרגל לכך שהכניסה ל"בית" האהוב עלי ולביה"ס, נראית כפי שהיא נראית, מגרש שומם שצימח קוצים, אופניים זרוקות וכעת אף התווספו ערימות של משטחי עץ, אולי עבור מדורות ל"ג בעומר. בכל בית, יישוב, עיר, הכניסה היא המקום המטופח ביותר ואילו כאן המראה ממש מביש.

קשה להאמין עד כמה הקיבוץ בפנים יפה ומטופח. ניסיתי לברר מה קורה בנידון, ונעניתי כבר מזמן שתוכניות כבר יש. אבל מתוכניות בלבד לא קורה דבר. קיוויתי כל כך שבשנת ה'70 לסעד, הנס יקרה ותהיה לנו כניסה יפה אבל התבדיתי. עצוב לי שכך נראית הכניסה לבית היקר והאהוב עלי כל-כך.

נלי קסט

האסטרטגיה הכלכלית

אנחנו את אילון ברנהרד (בנם של רכטי והנזי).

אילון למד אדריכלות בבצלאל בירושלים והשלים את התואר השני בברצלונה. אילון כבר 15 שנה אדריכל במשרד הבינוי והשיכון. בתפקידו אחראי לייצר עתודות של יחידות דיור לאוכלוסיית המדינה במחוז ירושלים.

אוכלוסיית ישראל מתעדת, לפי התחזיות, להכפיל עצמה עד שנת 2040, ולשם כך יש ליצור יחידות דיור נוספות. בעוד עשרות שנים, על כל דירה שיש היום בישראל יצטרכו דירה נוספת לאוכלוסייה הגדלה. חלק מהדירות הנוספות יהיו בהליך של ציפוף בתוך ערים קיימות וחלק יהיו בשטחים פנויים בשכונות חדשות. הארץ צפופה ותפקידו של הצוות שהקים משרד הבינוי והשיכון שהוקם לתכנן את תוספת היחידות הדיור תוך ואיזון בין הבינוי הנחוץ מאד ובין הערכים הסביבתיים אותם נדרש לשמר ככול האפשר.

המדינה נתנה לגופים הירוקים כוח רב המקשה להעביר החלטות לבינוי בשטחים רגישים מבחינה סביבתית, כולם רוצים לגור ב"פארק". בבית צמוד קרקע על הרבה דונמים, בזמן שהקרקע בישראל מעטה ויקרה. המתח בנושא זה גדול, מה גם שהרבה מאד רוצים לגור במרכז הארץ סמוך לאזורי התעסוקה. בבאר שבע, למשל, יש היצע גדול של דירות זולות והן לא נקנות. קשה לפזר את האוכלוסייה כפי שהיינו רוצים.

מה עושים?

אילון וצוותו לקחו את שפלת החוף באזור **נפת אשקלון** (הגדרה מימי הבריטים שחלקו את הארץ לנפות). התכנית מציעה להרחיב משמעותית ולחזק את הערים הקיימות באזור נפת אשקלון, השטח כולל את אשדוד, אשקלון קריית גת, שדרות וקריית מלאכי. התכנית כוללת תוספת שטחי תעסוקה, מגורים, תחבורה ציבורית פארקים פתוחים, בתי חולים, השכלה גבוהה, איכות חיים, שבילי אופניים ושימור גושים של שטחי חקלאות ושטחים בעלי איכויות סביבתיות בקרבה יחסית למרכז הארץ. בכך ניתן יהיה ליצור תוספת מגורים באזור אטרקטיבי בין אזור המרכז לאזור באר שבע.

התכנון הוא לחזק את הערים החלשות כקריית מלאכי וקריית גת בהשוואה לאשדוד ואשקלון מבחינת עבודה ויכולות השתכרות ע"י בניית תחנות רכבת נוספות שקרובות לאוכלוסייה ונוחות לגישה לאזורי תעסוקה כדי להשוות ערים אלו לאחרות.

השקפת העולם המתגבשת בגופי התכנון היא שגם במקומות שבונים 'צמודי קרקע' עם שטח גדול מסביב לבית, תצומצם היכולת של כל אחד לבנות על שטח גדול. מי שירצה להוסיף יחידות דיור יצטרך לבנות לגובה, כולל בקיבוצים ומושבים.

האזור ירושת ברכבות ותחבורה ציבורית נוחה, וכך יוכלו להפחית את כלי התחבורה הפרטיים.

שדרות תכפיל עצמה ומתוכננת להתרחב לכוון דרום כדי לא לפגוע בפארק שיקמה. קריית גת תורחב דרומה ומערבה בעוד 40.000 יחידות דיור כפול מהמצב הקיים, תוך ניצול אזור התעשייה המוצלח הסמוך אליה. קריית מלאכי תורחב לכיוון מזרח תתחזק ע"י הקמת מפעלים בסביבתה, תוך פיתוח תחנות רכבת נוחות להגעה ומחלף מכון כביש 6. אשדוד תמשיך להתפתח לכיוון מזרח ותתחבר לגן יבנה תוך חיזוק מעמדה כעיר נמל ומוקד נפתי. פארק ניצנים יהפוך לגן לאומי ותפותח טיילת לכל אורך החוף מאשדוד עד זיקים.

היום מבינים שאי אפשר לבנות תחנות רכבת רחוקות שחייבים להגיע אליהם עם רכב פרטי. יש להוסיף תחנות במקומות ששם האוכלוסייה גרה במרחק הליכה או אוטובוס מקומי. תכנית נפת אשקלון מציעה פתרון אזורי לשטח גדול מאוד ועשויה לחזק את דרום הארץ בשלבים.

חנה'לה אלקרט

הורה מדורה!

לקראת ל"ג בעומר, ועם איסופי העצים האינטנסיביים של חבורות חבורות מילדינו, מצאנו לנכון להבהיר :
ועדת חינוך מרכזת את כל המדורות מא'-י"ב :

א'-ג' - במסגרת הבתים הכוללים.

ד'-ט' - במסגרת בני-עקיבא.

תיכון- במסגרת התיכון.

לכל קבוצה ינתן תקציב לכיבוד כמיטב המסורת, ופעילות.

ההשגחה בזמן המדורה באחריות ההורים. בא'-ד' נוכחות הורית לאורך כל המדורה (3-4 הורים במשמרת), ובבני-עקיבא בנוסף על המדריכים- סיירת הורים מתנדבים שתסייר בין המדורות עד שעת הסיום שתיקבע.

המיקום לכל מדורה יעשה בתיאום עם אריאל סאסי, אחראי כיבוי אש בסעד.

כל קבוצה שמתארגנת למדורה פרטית- יש לתאם זאת עם אריאל סאסי! מדורות לא מאושרות יכובו. מדורות יאושרו רק עם נוכחות הורית לכל אורך המדורה.

בכל מקרה, חשוב לוודא את כיבוייה המוחלט של המדורה ולמחרת את פינוי כל הפסולת. בימים הקרובים יישלחו מכתבים עם פרטים לגבי המדורות.

שנרבה אהבת חינוס בימים אלה בע"ה, ל"ג שמח!

אפרת שולמ' ואריאל סאסי

מודעה מהשרברבות – להעברת המודעות

למי תודה, למי ברכה..

תודות לאנשים טובים שעוזרים בהצלחת האירועים

זה הזמן להגיד תודה ולספר לכם מי האנשים שעמלו ועבדו מאחורי הקלעים של אירועי הזיכרון והעצמאות.

טקס יום הזיכרון - אורגן ע"י שלומית קייפור ומוריה לנדאו. תודה לבנות על הטקס המרשים והמרגש, על איסוף החומר ובחירתו ועל העבודה עם האנשים. תודה למקריאים, לזמרים, לרועי גולן על הכנת השירים, **לבנות הנוער על הדלקת הנרות** ולכל מי שלקח חלק בהכנת טקס יום הזיכרון.

ערב שירי לוחמים - כמידי שנה בניצוחו של אסף סוברי, היה ערב מרגש.. תודה לאסף, לשרון על הקלידים ולישראל על השירה, תודה לאוריה סט על מצגת השירים והתמונות. תודה לבניה, ליחזקאל ולנחום ששיתפו אותנו בסיפורים על יהודה וייס ז"ל וליצחק שהם שסיפר לנו על חברים שנפלו בגבעת התחמושת.

תודה לחממות שכל שנה מספקים לנו פרחי אמריליס יפים, שמוסיפים לאווירה ובלעדיהם הטקס לא שלם..

בליל יום העצמאות - ארגנו את הסעודה החגיגית: מיכל אפרתי, רננה יערי, צילה הימן, שגית דניאלי, חני לכר וקרן בוברובסקי. בסעודה השתתפו 220 איש שנהנו מאוד מהאוכל הטעים החידוניים המפולפלים והאווירה... תודה לקייטרינג, לפלורה שעזרה רבות, למלצרים ולמתנדבות היקרות שארגנו את הסעודה.

מפקד יום העצמאות - הופק על ידי שלומית קייפור ומוריה לנדאו (יחד עם דור ההמשך - קדם והלל...). תודה לדני יום טוב שיש לו כבר "חזקה" על העמדת המשואות ופירוקן. תודה לאורי יערי וליואל עברון העוסקים באמונה שנה אחרי שנה בהצבת לפיד הזיכרון וסידור הדגל.

השנה חגגנו יחד עם כל עם ישראל 70 למדינה וציינו הישגים מרשימים בתחומים שונים במדינה וכאן אצלנו בסעד.

תודה לכל מדליקי המשואות ולמניפות הדגל. תודה למנחות הנהדרות שלנו- קרן רועי ואפרת ביליה. תודה לישי קימלמן על כתיבת ההנחיה. תודה לזמרות ולרועי על השיר המיוחד. **תודה** לבנות החטיבה ולילדי הגנים ולגנות - על השתתפותכם **בשיר**. תודה לנעם ג'קסון, אחינעם שלומי ובנות המפ"ל על הריקוד המקסים. תודה לשבט "הנני" על הדגלנות המרשימה. תודה לאיתן הימן ולחיים לנדסמן על תיעוד האירועים. לליאור (לנדאו) לבבי על עיצוב ההזמנות ותודה לכל האנשים השותפים בעשייה.

תודה מיוחדת וגדולה לדותן ולאליאב על ההגברה והתאורה בכל האירועים בשבועות האחרונים. תודה לכל החברה מהתיכון והחטיבה שעובדים לפני ואחרי בבנייה ופירוק האירועים...

ותודה אחרונה לכם קהל יקר על הנוכחות ושיתוף הפעולה.

1. תרבות

לרחלי ויחזקאל לנדאו ולכל המשפחה

מלא טוב להולדת הנכד בן אליאור ויוסף לבי

איחולים למחות ולנחת!

אנחנו הנה הקהילה

הדגל שלי הוא כחול ולבן

יחד עם כל בית ישראל ציינו את יום הזיכרון לחללי מערכות ישראל ונפגעי פעולות האיבה וחגגנו את יום העצמאות ה-70 ל"ארצנו הקטנטונת, ארצנו היפה". על מנת שאירועי הימים הללו יהיו משמעותיים וחגיגיים עבורנו, עמלו רבים וטובים ואי אפשר לפרט את כולם, ובכל זאת אזכיר את דותן גולדנברג, ואליאב לזר שהתרוצצו מאירוע לאירוע, כדי שנשמע ונראה. את צוות סעודת החג שארגנו את הסעודה מראשית ועד אחרית בהתנדבות מלאה, ובזכותן שמרנו על גחלת הסעודה הקהילתית שהייתה טעימה, נעימה וחגיגית: מיכל אפרתי, רננה יערי, חני לזר, צילה הימן, שגית דניאלי וקרן בוברובסקי. לפלורה שסייעה רבות ולאנשי הקייטרינג ששיתפו פעולה בשמחה, ולכל מי שארגן את הטקסים השונים ואת הפעילות ביום העצמאות. אחרונים חביבים, מערכת החינוך החברתי שביזומה ברוכה גייסה את ילדינו לקשט בכחול לבן את קלנועיות הוותיקים ואת רחובותינו. לכולכם ברכת יישר כח גדולה.

יוזמה ברוכה

המועצה הוציאה ספר זיכרון חדש לכל חללי המועצה על מנת שיקל לשמר את זכר הנופלים ולהעביר את מורשתם לדורות הבאים. הספר מאיר עיניים ומכובד וניתן עדיין לקבלו במשרד הקהילה. ראוי לציון מיוחד, שבימים שלפני יום הזיכרון יצאו ראש המועצה וכל צוות עובדי המועצה לבתי המשפחות השכולות וחילקו אישית את הספר שעל כריכתו הייתה הקדשה אישית לכל חלל.

מזיכרון אישי לזיכרון סביבתי

צוות מתנדבים הכולל את תרצה אורן, תמר איל, אליסף אש, חמי פיש ואיתי קימלמן יזמו מהלך של שימור מבנים ועצים בחצר הקיבוץ. בשלב ראשון הם יצאו לסיור לימודי בבארי, שם ניתן לראות את סגולות שימור המבנים, בפרויקט מרשים ויפה. בשלב שני התכנסו לחשיבה ראשונית ולהבנת החוק החדש המחייב שימור מבנים ישנים ועצים מיוחדים. סומנו המלצות לשימור הכוללות את מחסן כביסה, המקלחת המשותפת, יד שנייה, שדרת הצריפים, פעוטון אשל, גן ירוק, מרפאת השיניים, והסילו. כמו כן דובר על שימור עץ הרימון ליד הפינגפונג, גן קקטוסים, עצי האקליפטוס הגדולים – ליד המסגרייה, בית תיכון ומרפאת השיניים. עקרון השימור מחייב שלכל בית יהיה ייעוד כל שהוא. לדוגמא: "שטיפת מוח" – מרחב לשיעורי עזר והכנת שיעורי בית של בנות הנוער הקיים בבניין המקלחת המשותפת ז"ל. בשלב זה, פונה הצוות לציבור כולו לקבל כל חומר, סיפורים או תמונות על יעדי השימור הנ"ל ולהעבירם לחגית רפל, שנענתה לרכז את החומרים הללו. הצוות ממשיך בלימוד הנושא מתוך תקווה לגייס מתנדבים נוספים ומשאבים כספיים לביצוע תהליכי השימור. ברור לכולנו שמדובר בתהליך ארוך ומתמשך, אך ללא המודעות לשימור, נעלמים מבלי משים, מבנים ועצים בעלי משמעות למורשת הישוב. ברכות לצוות היוזם ובהצלחה בהמשך הדרך.

אנשים טובים בדרך

אני מבקש להסב את תשומת לב החברים לפעילות החשובה של השלמת מניין בבית הכנסת בכפר עזה, בשבתות ובחגים. לכאורה מדובר במאמץ, אך שיעורים לעומקם של דברים הליכה בנחת של 20 דק' שווה את מאור הפנים והשמחה הרבה הניכרת על פניהם של אנשי כפר עזה אשר בזכות הסיוע זוכים לתפילות שבת וחג במניין. ניתן לומר, שבזכות העשייה הזו ישנו עוד ישוב במדינת ישראל שיש בו בית כנסת חי ופעיל. נכון להיום, בקבוצת

הוואטסאפ "משלימים מניין בכפר עזה" ישנם 24 חברים ועוד 6 בני נוער. ככל שיהיו שותפים נוספים, העומס יקטן וזכות המצווה תתחלק על רבים יותר מתוכנו. מוזמנים לפנות לדוד דרורי ולהצטרף לחבורה.

עמלים לשפר ולהשתפר

כחלק מתהליכי שיפור בשירותים הניתנים לחברים, אנחנו בוחנים לאחרונה את תהליכי השיפוץ והבניה. לצד החלטות עקרוניות שקיבלנו באסיפה, גם בשטח אנחנו נערכים לשינויים בעקבות תהליכי חשיבה ומשובים שאנו עושים עם החברים. תהליך ליווי התכנון והאישורים, מהמחשבה הראשונית ועד לחתימה עם קבלן וקבלת היתר בנייה במידת הצורך, נעשה עד היום על ידי אליסף. בזכות הצמיחה החברתית והכלכלית, העומסים בתהליכי התכנון גדלים, הן במשק והן בקהילה ולכן כל תהליך הליווי של הבניה הפרטית כנ"ל, יעבור החל מהשבוע לידיה של אתי קימלמן. את שלב הביצוע ממשיך ללוות במסירות מוישליה, למעט מקרים בהם העומס הגדול מחייב ליווי של נציג אחר. תקוותי שיהיה זה שינוי מבורך לשביעות רצון כולנו.

הבהרה חשובה

לאור אי בהירות שנתגלתה בנוגע להדברה בבתי החברים, חשוב לי להדגיש: כל הדברה בתוך בתי חברים/תושבים או בצמוד להם, הינה על חשבון החבר. ההדברה שניתנת על ידי האגודה מטפלת במטרדי תברואה במרחב הציבורי בלבד. במקרים של חולדות, ישנו שירות חינמי הניתן על ידי המועצה. להלן מספר תברואנים מומלצים ומספרי הטלפון שלהם. מומלץ לעשות השוואת מחירים ולסכם מראש על מחיר השירות. במקרים של טיפול חוץ ביתי, אני ממליץ להתאגד עם השכנים, ובכך לייעל את הטיפול ולהוזיל אותו.

חיים חורב - 050: 8254466, אמיר - 054: 8081537,

בן ציון אליה - 050: 6462038, זוהר אלירן - 052-4780299.

קיץ טוב ומבורך (למרות הגשמים המטעים...)

נחלס

הזמנה לשבת תנועה

חברי קיבוץ סעד ובני עקיבא היקרים, ה' עמכם!
השבת, שבת פרשת "אמור" תתקיים שבת תנועה של בני עקיבא. כלומר..
שבת יום הולדת של התנועה שחוגגת 89 שנות פעילות ועשייה!

תוכנית השבת:

ערב שבת - מנחה וערבית בנוסח "קרליבך" בבית כנסת חטיבה, מוזמנים!!!
22:00 פעולת חב"ב עם השליחים.

שבת - 15:00 - מפקד (שימו לב! המפקד הוא אחר והוא לפני התפילה)
15:30 - מנחה (נשמח אם תשתדלו להגיע בשעה זו להשלים מניין)
פעולה סניפית שווה עם השליחים! סעודה שלישית.

כולם מוזמנים להצטרף! בברכת חברים לתורה ועבודה -

סיון הקואלנרית וצוות ההדרכה